

PÜNKÖSDVASÁRNAP**B év**

1-4 oldal

Olv.: ApCsel 2,1-11 – Gal 5,16-25 – Jn 20,19-23

Jézus megjelenik az apostoloknak

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

***Szeretettel köszöntöm a Testvéreket
ezen a nagy ünnepen, pünkösd ünnepén!***

Sajátos hónapokat élünk, egy évvel ezelőtt, amikor pünkösdöt ünnepeltük, akkor szakadt ránk ez a kegyetlen járvány, amely az egész világot érinti. Most ennek az esztendőnek pünkösdjén talán tervezgethetünk egy új életet. A kérdés sorskérdés, sorsunkat érinti minden fölmerülő gond, baj, probléma. Azon múlik, milyen döntéseket tudunk hozni. A sorsunkról van szó!

Ezt a szentmisét a keresztény megújulásért ajánljuk fel. Kérjük a Jóisten kegyelmét, hogy az életünkkel kapcsolatos kérdésekre jó válaszaink szülessenek, amik a sorsunkat érintik, de az egész emberiség sorsát is. Szeretném hinni azt, hogy az idei pünkösd segít nekünk ebben. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és kérjük az Atya teremtő szeretetét, a Fiú megváltó nagylelkűségét és a Lélek bátorítását!

Szentbeszéd***Pünkösd az Egyház ideje!***

Kedves Testvérek! Pünkösd napját a teológia az Egyház születésnapjának értelmezi. Az Egyház mi vagyunk, pünkösd a mi időnk. Ha a világmindenségről, az emberiség sorsáról gondolkodunk, akkor elmondhatjuk az Atya idejéről, a teremtésre gondol az ember. Isten szeretetből teremtett világot, életet. A megváltással kapcsolatosan a Fiúra gondolunk, aki értünk Emberré lett, hogy az elrontott életünknek új pályát mutasson. Mi oly sokat beszélünk az Atyaistenről, a teremtett világról, teremtettségünkről.

Kicsit már kevesebbet, de még eleget – talán mondhatom így – beszélünk a megváltásról. Jézusi gesztus, akinek oly fontosak vagyunk, hogy értünk Emberré lesz szeretetből. Azon túl, hogy osztozik velünk földi sorsunkban, életét is odaadja, meghalt értünk, mert szeretett. Elgondolkodtató, hogy oly keveset beszélünk a Lélek művéről. Talán óvatosság is van ebben, a mi óvatosságunk. Hívő életünk, a kereszténységünk a Lélek műve. Olyan a mi hívő életünk, olyan a mi keresztény életünk, amilyen a Lélek élete bennünk. Ugyanazt a Lelket kaptátok, – halljuk a pünkösdüzenetben – az Isten Lelkét.

A kérdés az, hogy a mi keresztény életünket, megváltott, új életünket, az Egyház életét az isteni Lélek határozza-e meg? Ha valamikor ennek volt aktualitása, mindig volt, mert az életet reformálni kell. A reformálás külön-külön mindegyikünk életének a feladata. Ma olyan időket élünk, amikor a világ mintha elfordult volna az Istentől. Az ember mintha nem értékelné az érte hozott áldozatokat, az Egyház maga is mintha túlságosan ehhez a világhoz tartozna.

Jézus ebbe a világba küldte el az apostolokat, ebbe a világba küld el bennünket, de nem azért, hogy a világ formáljon és alakítson minket a maga arculatára. Hanem azért küld el

Jézus, hogy a világ arculatát formáljuk és alakítsuk a mi arculatunkra, a hívők arculatára az Isten szándéka szerint. Ha erre gondolunk, akkor igen nagy bajban vagyunk.

Sajátos idei pünkösdi készültem volt, az elmúlt hetet Szenegálban töltöttem az ottani két Irgalmas rendi intézményben. Az intézménynek sikerült legalább anyagi támogatásokat szerezni, hogy a küldetésüket be tudják tölteni. Elgondolkodtam az ottani emberek életsorsán, Szenegálban a lakosság 94 %-a muszlim és csak 4 %-a keresztény. Ilyen világba merítve a keresztények hogy tudják a küldetésüket betölteni? A két kórház, amelyben jártam Dakartól 60-70 km-re van, az ottani püspökkel is találkoztam, ahol a keresztények legalább a 20 %-át teszik ki a lakosságnak, a többiek mohamedánok.

Sajátos tapasztalataim vannak, talán egy-kettőre utalok. Benyomásaim, élményeim nyomán elgondolkodtató, hogy mit jelent nekünk a pünkösöd? Van, aki emlékezik arra, hogy az elmúlt esztendőben mit hangsúlyoztam pünkösdkor, azt visszaidézheti. Szeretném nagyon hangsúlyozni az új kihívást, az új küldetést, ami pünkösöd felszólítása. Minden kérdés sorskérdés, minden válasz sorsdöntő! Jézus, amikor elkészönt tőlünk, akkor azt mondta:

***Elküldöm nektek a Lelket!
A Vigasztalót!***

Tavaly, amikor ránk szakadt ez a borzasztó világiárvány, akkor nagy szükségünk volt a vigasztaló Lélek segítségére! Jézus megígérte, hogy megkapjuk tőle a Lelket, ha kérjük, mert ez a vírus az ember egzisztenciális árvaságát fejezte ki. Egzisztenciális árvaságunk a magány. Mit művelt ez a vírus ilyen értelemben az egész emberiséggel, velünk, magyarokkal is.

Felhívás volt számunkra, hogy milyen vigasztalást tudunk nyújtani a magányosoknak, akiket ez a betegség kiszakított a társadalomból. Milyen erő volt bennünk, akiket ez a betegség különös feladatokkal ruházott fel: Egymásra jobban vigyázzunk, egymás magányát gyógyítsuk és orvosoljuk, hogy valamiképpen senki ne érezze magát árvának!

Képesek voltunk arra, hogy értsük az élet kérdéseit, értsük a kihívásokat. Döntések voltak, nagyon jó döntéseket hoztunk. Függetlenül attól, hogy ki a hívő, ki a nem hívő, a kereszténységünk mindig azokat az értékeket hangsúlyozta és hangsúlyozza, amelyek minden embernek valók. Nem a szerint vagyunk emberek, hogy a kereszténységünkre hivatkozunk és értékeket valósítunk meg, hanem ez nagyon fontos, ez a mi küldetésünk.

De ezek az értékek emberi értékek, megosztani egymással a gondokat, a bajokat, a megpróbáltatásokat. Senki ne érezze magát elhagyatottnak! A legtöbbet azoknak köszönhetünk, akik külön bevetésekkel bizonyították, hogy milyen sokra vagyunk egymásért képesek. Gondolunk elsősorban a kórházakban, intézményekben, idős otthonokban dolgozókra, nővérekre, orvosokra, ők vitték el ennek az évnek a terhét! Még sokan mások, akik segítették ezt a jó helytállást!

Most új feladat van, új pünkösöd van, 2021 pünkösdje más, mint 2020 pünkösdje! Ez az új életről szól és ez új kihívás! Az elmúlt esztendő a Vigasztaló Lelket hozta el közénk. Ez az új esztendő az egység vágyát akarja föltámasztani bennünk! Az egymással való összetartozás vágyát, mert ugyanaz a Lélek hatott át bennünket, ugyanazt a Lelket kaptuk. Jézus ezt ígérte: „Elküldöm nektek a Lelket!” A Lélek jó esetben meghatározza a gondolkodásokat, a magatartásokat, a cselekedeteiteket!

Ebből isteni élet születhet!

Az isteni élet ezt jelenti: A lét két nagyon lényeges principiumára, alapelvére figyelmeztet bennünket: az egységre és a jóra! Ha az ember emberi életet akar élni, akkor egységben kell lennie minden emberrel. Az egységre kell törekedni minden embernek. Aki az egységre törekszik, az a jóra törekszik, az jót akar a másinak, egységben akar lenni a másik emberrel. Fordítva is mondhatom:

***Aki a jóra törekszik, az az egységre törekszik!
Akinek jót akarok, azzal össze akarok tartozni!
Az idei pünkösöd ajándéka ez:
Ugyanaz a Lélek határozza meg az emberi életünket!
Ebben nekünk példát kell adnunk!***

Szenegálban volt egy félnap szabadidő, hajóúttal elvittek egy szigetre, amely szigetnek 3000 lakosa van, amely a pokol szigeteként szerepel. Börtönsziget volt annak idején, amikor a fekete embereket ott szedték össze és adták el rabszolgának. Odahordták össze Afrikából ezeket az embereket. És? Hol van a Lélek? A jót akarás lelke? Az egység lelke? Ezeket az embereket nem tartották embernek! Volt, akit egy kis 10 cm-es tükörért adtak el. Később kilóra mérték az embereket.

Elképesztő, amiről az ember ott hallott, amivel az ember ott találkozott. Hol van itt egység a másik emberrel? Nem is vették emberszámba őket! Hol a jóakarat a másik ember irányába? Kb. 8 négyzetméteres helyiségben 15-en éltek. Csak ülni tudtak, nem is volt szabad mást tenni és várták a sorsukat. Mikor mérik őket le a mázsán? Mustra után mennyit adnak érte?

***Új kihívás, hogy az ember és ember közötti egység
meg tud-e valósulni?
Sorskérdés!***

Pünkösödöt szívesen állítjuk szembe Bábellel. Az is egységprogram volt, pünkösöd is egységprogram. Csak a bábeli emberek középpontba önmagukat helyezték, ők voltak a középpontban! Ez sajátos egység, amelyben a mérce az ember maga. Ezért ez a zűr-zavar világa, amikor a középpontban az ember van. Abból csak zűr-zavar támadhat, harcok, viták. Kísértések, ki kisebb, ki nagyobb? Ez Bábel világa. Ez az istennélküli világ.

***Pünkösöd egységes gondolkodása arról szól,
hogy a középpontban az Isten van!
A szeretet Istene!***

Egyedül a szeretet az, amely képes az embereket egymás felé fordítani, egymással közösséget teremteni, egymás javát akarni! Ezen az idei pünkösödon legalább ezt az egy fogalmat tudjuk szívünkbe rejtetni: Az élet értelme az egymással való egység! Elgondolkodtam ezen ott Szenegálban ezeken a kis településeken, amikor emberekkel találkoztam és a nagyobb városokban, ami a mi számunkra élhetetlennek tűnő. Akkor az embernek csak egy törekvése lehet és a világ is egy. Az univerzumról beszélünk, az emberiség is egy nagycsalád.

Ebből az egy nagycsaládból pünkösöd az új ember, az Isten Lelkéből élő ember az emberiség zsongéja! A pünkösöd aratási ünnep volt a zsidóknál is, amikor a termés zsongéját föláldozták az Úrnak. Pünkösödkor az első keresztény közösség létrejön, ez az új emberiség zsongéja, ami

megjelenik egy új világ ígéreteként. Mint a kovász a tésztában, vagy a víz a lisztben, amiből aztán élvezhető étel kerekedik.

***A kérdés azon dől el, hogy ki van a középpontban?
Az Isten, vagy az ember?***

Az univerzum az unus és a versus, a két szónak az egységét ha nézzük: a versus az odafordulás, universus, az egyhez fordulás. Kihez fordulunk oda, amikor egymással az egységet keressük? Isten az egyetlen számunkra és odafordulunk, aki a Lélek ajándékozója. Isten, aki azt a Lelket ajándékozza a hívő embernek, amely Lélek ugyanolyannak látja a másik embert, mint amilyen ő és egységre törekszik vele. Összefogni és együtt Isten Lelkét középpontba állítva építeni új világot.

Ha az ember van a középpontban, akkor jaj nekünk, mert ebben az esetben az önző embert tesszük a középpontba. Az önzés világa nem egyesít, hanem eltaszít! Az idei pünkösdön a Lelket tesszük középpontba, akit Jézus megígért, az első pünkösdkor betöltötte az apostolokat. Péter belekiáltotta a világba, az a Péter, aki megtagadta Jézust. Az a Péter pünkösdkor odakiáltja a tömegnek: Ti azt a Jézust, akit Isten nekünk ajándékozott, aki értünk Emberré lett, megöltétek, Isten Úrrá tette!

Mi ezt a Jézus hirdetjük! Micsoda változás Péter életében! Péter Krisztus tanítványa minden gyarlósága ellenére, mert Jézus Krisztus a kereszten minden ellentétet kibékített. Minden ellenségeskedést megszüntetett Önmagában. Ez azt jelenti, hogy nem az ellenséget akarta legyőzni, hanem az ellenségességet megszüntetni Önmagában. A rosszra jóval válaszolunk.

Új idők vannak. Olyan világban élünk, amikor mindenki az egységre vágyik. Ezt hirdeti az egész világ és közben nekünk kellene valóban ezt az ígéretet megjeleníteni a Földön. Sajnos elkényelmesedtünk, sajnos úgy tűnik, hogy ezt az egységet nagyon nehéz szolgálni, mert bennünk van a békétlenség, az ellenségeskedés szelleme. Csak akkor valósulhat meg ez az Isten akarta világ, ez az Isten akarta emberi kapcsolatok világa, ha valóban egymásnak jót tudunk akarni, egymással össze akarunk tartozni.

Nem az dönti el a kérdést, hogy a másik mit akar tőlem, hanem mit akar tőlem az Isten!
Nagy kihívás! Egy példa, kora este, amikor a reptérre vitt ki a taxis, félúton szól, hogy meg kell állnia egy pillanatra. Az autóban ott maradtam és vártam, hogy visszajön. Egymás mellett álltak autók és fölfigyeltem arra, hogy ott a járdán emberek homlokukkal érintgetik a Földet.

Aztán az emberek egymás után álltak fel, beültek az autóba és mentek tovább. Most van az imádság ideje, mondta a taxis. Új kihívások, új evangelizáció. Az Irgalmas rendi intézményben is azt érzik, hogy új evangelizációra van szükség. A muszlimok nagyon tisztelik az irgalmasok munkáját, mert gyógyítanak ingyen.

Talán ezek az apró kis mozzanatok, morzsák tudják valamiképpen fenntartani az együttélést valamilyen szinten. Hallottam, hogy új hirdetés hangzott el a miniszterelnök úr részéről, hogy nyitás. Nyissunk, mi tudjuk pünkösd üzentét, ismerjük, mit jelent ez a nyitás.

Kívánok nyitást mindenkinek!